

[Stein.]

Indenrigsminister i Virkeligheden principielt erkendte dette —, at man foretog Udligningen samtidig. Nu er man imidlertid af Aarsager, som den højtærede Minister nævnte, gaaet den Vej, at man først udligner mellem København og Frederiksberg og derefter udligner med Gentofte. Jeg vil gerne have Lov til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om det er rigtigt, at denne Fremgangsmaade vil bevirke, at Frederiksberg Kommunes Tilsvær vokser med op imod 1½ Mill. Kr., medens den Fordel, som Gentofte opnaar, kun er ¼ Mill. Kr. — Endelig vil jeg gerne spørge Ministeren, om det forholder sig rigtigt, at den Omstændighed, at Skatteydere flytter fra København til Gentofte, hvorved der automatisk sker det, at København faar Erstatning direkte fra Gentofte, ikke desto mindre fører til, at Frederiksbergs Tilsvær til København forøges.

Jeg tillader mig at stille disse Spørgsmaal, fordi det forekommer mig, at hvis man i al Almindelighed vil have vanskeligt ved at sætte sig ind i Lovforslagets Detailler og skønne over dets Rækkevidde, saa vil Besvarelsen af disse Spørgsmaal dog maaske til en vis Grad kunne kaste et Strejflys over Problemerne.

V. Buhl: Til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) skal jeg sige, at det forekommer mig, at man maa være fuldt berettiget til at karakterisere den Holdning, som Frederiksberg til Dato har indtaget over for København, som afvisende. Der var i 1924—26 nedsat et Udvalg med Repræsentanter for de to Kommuner, hvor man dels undersøgte Muligheden for en økonomisk Forstaaelse, dels behandlede forskellige tekniske Spørgsmaal, og dette Uvalgsarbejde endte, hvad det økonomiske angaar, fuldkommen resultatløst. Efterhaanden som Vilkaarene strammedes inde i København, mente man, at man dog burde gøre et Forsøg paa blot rent midlertidigt at opnaa en vis økonomisk Udligning ud over det Erhvervskattebidrag, man i Henhold til den bestaaende Lovgivning fik fra Frederiksberg, og man søgte da Forhandling med Frederiksberg om en Ændring i Erhvervsbeskatningen, en Ændring, der ikke var saa vidtgaaende som den, der nu kan ventes gennemført i Henhold til Lovforslaget om personlig Skat til Kommunen. Fra Frederiksbergs Side stillede man sig afvisende ogsaa over for denne Ændring i Erhvervsbeskatningen; jeg ved nok, at der var Tale om, at man allernaadigst fra

Frederiksbergs Side kunde tænke sig at indrømme København en vis aarlig Ydelse, en meget beskedent Ydelse, hvis man saa samtidig kunde faa Sikkerhed for, at der ikke fra Københavns Side blev rejst yderligere Krav mod Frederiksberg, noget, som man fra Københavns Side naturligvis ikke kunde gaa ind paa, da Ordningen var fuldkommen utilfredsstillende og ikke paa nogen Maade kunde betegnes som en rimelig Løsning.

Jeg skal dernæst til det ærede 17de tingvalgte Medlem (C. J. F. Sven) bemærke, at den Udtalelse, jeg fremsatte som uimod sagt fra de frederiksbergske Kommissionsmedlemmer, var den, at Kommissionens Arbejde havde vist, at Paastanden om, at Skatteforskellen mellem København og Frederiksberg skyldtes et mere økonomisk Styre paa Frederiksberg, var fuldkommen ubegrundet, og det ærede Medlem vil intet Sted i Kommissionens Betænkning kunne finde nogen Udtalelse, der tager Afstand herfra. Men vi føjede fra Københavns Side til: Forholdet er tværtimod det, at de kommunale Opgaver paa en Række Omraader forvaltes dyrere paa Frederiksberg end i København. Over for denne Udtalelse var det, at de frederiksbergske Medlemmer anførte det, som det ærede Medlem læste op, nemlig at man ikke kunde erkende, at Frederiksberg var dyrere administreret end København. Det er jo saare forstaaeligt, af der fra den Side blev afgivet denne Erklæring, men Grundlaget for, at vi fra vor Side fremsatte den nævnte Udtalelse, er saa vist i den allerbedste Orden.

Der blev jo foretaget meget indgaaende Undersøgelser af de to Kommuner hele Administration og Forvaltning, og disse Undersøgelser viste, at Kommunen Frederiksberg paa en Række Omraader i de Aar, vi undersøgte, var dyrere administreret end København. Og lad mig sige i Anledning af Bemærkningen om politisk Islæt i Kommissionens Arbejde, at jeg tror, det ærede Medlem kan være inderlig forvisset om, at noget saadant Islæt findes ikke og slet ikke kunde komme frem i Arbejdet, saaledes som Kommissionen havde tilrettelagt dette, idet der ikke i hele det store Afsnit, som omhandler Kommunernes Forhold og Undersøgelsen deraf, findes noget som helst, der ikke paa det nøjeste er gennemprøvet fra begge Sider. Alt Materiale er udvekslet og gennemarbejdet paa det mest omhyggelige af den Sagkundskab, der var til Raadighed, dels i selve Kommissionen, dels i Administrationen. Vi paastod altsaa, og paastaar den Dag i Dag,